

Světla potemní, zarachotí klíč
i dlouhý koncert končí lidé, jdou už pryč
odpadkový koš, plný něžných snů
bude němým svědkem chvíle až se ohlédnu
pojednou tou tmou, tou tmou nevinnou
co stále zní písni mou

Věřte nebo ne, cítím tíhnu slov
jak střechy mlýnů nese pevný silný krov
tolik moudrých vět měl bych zpívat dál
tolik jiných písni slýchá pouze prázdný sál

Zůstal jsem sám s kytarou
sám s písničkou prastarou
lásko má, tvé sny zvou
dál hraj dlouhý kánon pouhý tmou

Kánon zní, zpívám, zpívám s ním
kánon tvé touhy, kánon tvé touhy
struny větru dej, struny řece dej
struny lesu dej ať zní ráno kánonem, kánonem, kánonem, óóó...

Potlesk umlkne, ztichne foyeur
tak vědět co v nás klíčí co v nás uzraje
kolik zbylo not, kolik zbývá slok
rád bych vás teď pozval zpátek, hrál den, měsíc, rok

Zůstal jsem sám s kytarou
sám s písničkou prastarou
lásko má, tvé sny zvou
dál hraj dlouhý kánon pouhý tmou